

[Aksel Møller.]

lingerne på krigen og besættelsen i samme tempo i den kommende tid som før, når vi tænker på, at vi nu formentlig står overfor også at skulle skaffe penge, flere penge til forsvarrets genopbygning, end der er budgetteret.

Disse synspunkter har vi haft lejlighed til at drøfte under forhandlingerne, og jeg er glad ved at kunne pege på, at der i betænkningen vedrørende forbrugsafgifterne er indføjet en erklæring, som socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti er enedes med den højtærede finansminister om, og som går ud på, at eventuelt overskud på statsregnskabet for det kommende finansår skal anvendes dels til dækning af nødvendige udgifter i forsvarsøjemed, dels til konsolidering i overensstemmelse med de retningslinier, som er fulgt i de sidste finansår. Dermed er det sagt, at landets finanspolitik i den kommende tid må indstilles på den dobbelte opgave at løse konsolideringsproblemet og forsvarsproblemet finansielt side om side.

Jeg kan således anbefale forslaget om udskrivning af indkomst- og formueskatter med de ændringer, der foreligger, bortset fra et enkelt afsnit. Jeg siger udtrykkeligt, at havde det stået til os at skrive dette forslag, ville det i alt fald på nogle områder have set anderledes ud. F. eks. synes jeg ikke, at denne debat må gå til ende, uden at man advarer mod den tendens, som ligger i fastholdelsen af den ekstraordinære aktieselskabsskats sidste forhøjelse. Det er en farlig skat i situationen, fordi den særlig kommer til at ramme de dele af samfundsindtægten, som næsten til 100 pct. finder vej til genopbygningsopgaven. Og en ting er i alt fald givet, at afsnittet om beskatning af kooperative virksomheder ville have formet sig ganske anderledes, hvis det havde været mit parti, der havde haft lejlighed til at bestemme, hvordan et flertalsforslag skulle se ud.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om dette, men dog et par stykker inden afgørelsen. Sidst vi diskuterede denne sag, blev det hævdet, at flertalsforslaget skabte ligestilling mellem købmanden på den ene side og brugsforeningen og dens uddeler på den anden side. Det passer ikke. Der er for udvalget forelagt beregninger, der viser, at tager man en brugsforening af gennemsnitsstørrelse, både hvad angår kapital og omsætning, vil den skat, som denne forening og dens uddeler kommer til at betale, være halvdelen af, hvad en købmand med en tilsvarende kapital og en tilsvarende om-

sætning betaler. Dette være også sagt til opmuntring for et andet mindretal, det ærede medlem hr. Anker Lau, der på hovedstadens venstres vegne ikke har været tilfreds med det forslag, som er forelagt fra flertallet, men dog så tilfreds, at han håbede på ved at pille ved et par procenter at nå til bedre resultater end dem, der er foreslået af flertallet. Dette mindretal er jo gået i brødet hos kooperationen og nøjes med at søge at skaffe en mere beskeden og ikke en principiel ændring i forslaget om beskatning efter afsnit C af kooperative virksomheder. Og det kan jeg godt forstå, at dette mindretal har besluttet sig til, for så ringe er nemlig dette lovforslag, og så lidt har det med tilvejebringelse af retfærdighed på det skattepolitiske område at gøre, at f. eks. de store foderstofforretninger med deres millionformuer vil blive behandlet ligeså lemfældigt, som man behandler en aldersrentenyder. De skal af med 10 pct. af en sum, der svarer til 4 pct. af deres millionformue, det vil sige de skal af med 4 promille. Når man tænker på, at en skattesats på 4 promille her i landet er den skattesats, der anvendes på formuer på 70 000 kr., og at man uden at miste retten til aldersrente kan tillade sig at have godt og vel dette beløb i formue, ser man heraf, hvor latterlig lille den skat er, som nu pålægges disse forretninger. Procenterne skulle altså mere end fordobles i flertalsforslaget for at bringe noget, der ligner matematisk lighed, men alligevel ville forslaget være uantageligt, fordi det bygger på det urimelige princip at kalde en bestemt del af en formue for indkomst og beskatte den derefter.

Mit parti har stillet ændringsforslag til dette afsnit. Det drejer sig dels om ændringsforslag til udskrivningsloven vedrørende statsskatten og dels om ændringsforslag til udskrivningsloven vedrørende kommuneskatten. Jeg opfordrer det høje ting til at stemme for disse ændringsforslag. Deres vedtagelse betyder, at det synspunkt, som vi har hævdet ved gentagne debatter i det høje ting, vil blive gennemført, nemlig at indkomsten opgøres efter de nugældende regler, altså efter reglerne for opgørelse af indkomsten til statsskat, og det vil sige, at dividenden derunder naturligvis bliver skattepligtig. Hvis der imidlertid sker os det, at vore forslag forkastes, må vi anmode den højtærede formand om at give os anledning til en delt afstemning om lovforslaget, idet det er vor opfattelse, at vi må stemme imod den redaktion af afsnit C, som et flertal nu har samlet sig om. Dette dækker også det ændringsforslag, som flertallet har stillet